

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Poslovni broj: UsH-121/20-9

Prinijeto: 08-06-2020		
Prilog	Neposredno	Posiom
Klasa: UP/II-04-01/20-01/13		
Ur. broj: 353-01/20-13		

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlović-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja SofwerOne informacijski sistem d.o.o. Slovenija, Ljubljana, Šmartinska cesta 53, koje zastupa direktor Jernej Prica, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba zajednice ponuditelja Span d.d. i Combis d.o.o. koje zastupa za Span d.d. član Uprave Saša Kramar, a za Combis d.o.o. član Uprave direktor Goran Car i Središnjeg državnog ureda za središnju javnu nabavu, Zagreb, Ulica Ivana Lučića 8, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 27. svibnja 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/20-01/13, urbroj: 354-01/20-9 od 14. veljače 2020. te poništenje odluke o odabiru II, klasa: 406-01/19-03/22, urbroj: 535-07/5-19-95 od 23. prosinca 2019. godine

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana te zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je podnio tužbu radi poništavanja navedenog rješenja tuženika u kojoj se u bitnome poziva na sve svoje žalbene navode na odluku o odabiru Zajednice ponuditelja Span d.o.o. i Combis d.o.o. Ističe da ponuđena licenca po svojoj specifikaciji odstupa od opisa tražene i predstavlja pogrešnu licencu, koja po svojim karakteristikama i uvjetima korištenja ne odgovara licenci traženoj dokumentacijom o nabavi i pripadajućim dokumentima. Tužitelj je i u svojoj žalbi isticao da je u točki 19. Zapisnika o ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda, kojeg je naručitelj objavio u elektroničkom oglasniku javne nabave dana 23. prosinca 2019. naručitelj naveo da se je pri ponovljenom pregledu i ocjeni preostale dvije valjane ponude obratio gospodarskom subjektu Microsoft Hrvatska d.o.o., Horvatova ulica 82 kao predstavniku vlasnika nositelja autorskih prava za licence koje se nabavljaju, a u cilju provjere točnosti podataka o ponuđenim licencama u predmetnom postupku. U tom obraćanju naručitelj je tražio od Microsoft Hrvatska d.o.o. citirano „molim vašu potvrdu da je za .4. Office Professional Plus 2019, po uređaju, tehnološko jamstvo SA, neplatformska,

odgovarajući opis licence...“. Tužitelj smatra da je na ovakav način naručitelj tijekom postupka javne nabave postavio sugestivno pitanje gospodarskom subjektu Microsoft Hrvatska d.o.o. u kojem je jasno kakav odgovor je očekivao dobiti. Prema mišljenju tužitelja naručitelj je takvim postupanjem nepovratno doveo u sumnju transparentnost predmetnog postupka javne nabave i zakonitost odluke o odabiru. Ističe da je potpuno nevjerojatno obrazloženje naručitelja iz odgovora na tužiteljevu žalbu da Microsoft Hrvatska d.o.o. kad je u svojem odgovoru putem elektroničke pošte naveo „Ponuđena licenca u predmetnom postupku je (269-12442 Office Pro Plus ALNG SA MVL PLTFRM u programu licenciranja Enterprise Agreement“, da bi se to odnosilo na informaciju što je Microsoft Hrvatska d.o.o. ponudio svojim partnerima za predmetni postupak javne nabave, a ne na ono što navedena izjava zaista i govori i za kakve licence u predmetnom postupku javne nabave ponuđene od strane ponuditelja prema naručitelju što znači da je naručitelj dozvolio uvid Microsoftu Hrvatska d.o.o. u postupak javne nabave, a što nikako nije mogao dopustiti. Svrha takvog postupanja naručitelja je bilo da na bilo kakav način, pa makar i ovakav nezakonit, nađe opravdanje za činjenicu da je zajednica ponuditelja Span d.o.o. i Combis d.o.o. u svojoj ponudi, koju je naručitelj prihvatio ponudila pogrešnu licencu koja nije u skladu s Prilogom 7. Dokumentacije o nabavi čime se postupilo suprotno članku 280. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi te se naručitelj u postupku ponovljenog pregleda i ocjene ponude nije pridržavao obveze iz članka 290. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi. Ako je naručitelj trebao dobiti informaciju o licencama od strane Microsoft Hrvatska kao nositelja intelektualnog prava vlasništva, to je mogao, odnosno trebao napraviti prije početka postupka javne nabave, a ne tijekom njegovog trajanja tijekom pregleda i ocjene ponuda. Navodi da je naručitelj izriječno priznao da postoji nesklad između pojedinih dijelova dokumentacije o nabavi točnije točke 8.1. i Priloga 2. (troškovnika) te Priloga 7. (popis licenci) te zbog toga nema mogućnost mijenjati dokumentaciju o nabavi, odnosno nema uporišta u zakonu o javnoj nabavi da u takvim slučajevima poništi postupak javne nabave. Ističe da je naručitelj postupio kako je postupio ali je iz ovog vidljivo da bi naručitelj zasigurno poništio spornu odluku o odabiru da je našao uporište u Zakonu o javnoj nabavi što samo po sebi dokazuje osnovanost svih navoda tužitelja. Naručitelj u odgovoru na žalbu tužitelja potvrđuje da se radi o grešci u pisanju kada je u opisu profila u Prilogu 2. (troškovnik) te prilog 7. Popis licenci navedeno „ne“ te da ta greška ne može ići na štetu trenutno najpovoljnijeg ponuditelja. Međutim, navedena greška može ići na štetu svih drugih ponuditelja. Takav pravni stav tuženika je i više nego protivan osnovnim načelima Zakona o javnoj nabavi te u svojoj suštini arbitraran, a svaka arbitarnost mora biti onemogućena. Ističe da tuženik žalbene navod tužitelja otklanja navodeći da činjenica da dokumentacija o nabavi sadrži kontradiktorne odredbe ne može ići na štetu gospodarskog subjekta koji je izradio i predao ponudu tumačeći te odredbe na način da se u stavci 49. nabavlja proizvod koji je dio platforme te je stoga takav i ponudio. Takav zaključak tuženika legalizira arbitraran način donošenja odluka koje naručitelj provodi odnosno znači da svaki gospodarski subjekt ima pravo kontradiktornosti u dokumentaciji o nabavi (koje su po stavu tuženika sasvim prihvatljive) tumačiti na način koji svakom pojedinom subjektu odgovara. Međutim, ovdje valja istaći da je u istovrsnoj pravnoj situaciji rješanjem tuženika poništena naručiteljeva prvotna odluka o odabiru u predmetnom otvorenom postupku javne nabave. U tom slučaju naručitelj je navodio da je odabrana Zajednica ponuditelja očito omaškom upisala neodgovarajuće šifre proizvođača i licenci, međutim tada tuženik to nije prihvatio, već je zauzeo stav da se ponuditelj koji je ponudio pogrešan proizvod koji ne odgovara proizvodu traženom dokumentacijom o nabavi prilikom izrade ponude u tom dijelu nije pridržavao uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te je time postupio suprotno Zakonu o javnoj nabavi. Dakle, tuženik je u istovrsnom predmetu, prema mišljenju tužitelja,

poništio odluku o odabiru. Nameće se pitanje zašto tuženik nije iste kriterije i primijenio kod odluke o odabiru II. od 23. prosinca 2019. Ističe da je tuženik spornom odlukom otvorio presedansku praksu u postupcima javne nabave prema kojoj se ponuditelji ne moraju pridržavati uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi, odnosno prema kojoj tuženik otvara praksu budućeg postupanja u drugim postupcima javne nabave gdje naručitelji mogu bez ikakvih posljedica imati pogreške i nedostatke pa čak i kontradiktornost u dijelovima dokumentacije o nabavi.

Tuženik u odgovoru na tužbu u odnosu na tužbeni navod tužitelja kojim osporava pregled i ocjenu ponuda u dijelu u kojem je naručitelj tražio od gospodarskog subjekta Microsoft Hrvatska d.o.o. Zagreb provjeru točnosti podataka o ponuđenim licencama u predmetnom postupku ističe da se naručitelj prilikom pregleda i ocjene ponuda pridržavao zakonskih okvira.

Navodi da, prema odredbi članka 301. stavak 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16., dalje u tekstu: ZJN) javni naručitelj samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku javne nabave te na temelju utvrđenih činjenica i okolnosti donosi odluke u skladu s odredbama Zakona. Prema odredbi stavka 2. tog članka koje će činjenice uzeti kao dokazane javni naručitelj utvrđuje slobodnom ocjenom na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka javne nabave.

Ističe da, prema odredbi članka 28. stavka 1. točke 33. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“ 65/17., dalje u tekstu: Pravilnik) zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda mora sadržavati popis priloga u zapisnik (zahtjev za pojašnjenjem ili upotpunjavanjem informacije ili dokumentacije, zahtjev za dostavom ažuriranih popratnih dokumenata, zahtjev za prihvata ispravka računске pogreške, zahtjev za objašnjenjem izuzetno niske ponude, dostavljeni dokumenti, pojašnjenja, objašnjenja, prihvata ispravka, mišljenje stručne službe naručitelja ili neovisne stručne službe i slično). Ističe da tužitelj pogrešno smatra da je u konkretnom slučaju došlo do povrede načela transparentnosti te da je naručitelj postupio sukladno citiranim odredbama kojima se upravo oživotvoruje načelo transparentnosti. Navodi da je naručitelj radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja, a u svrhu donošenja zakonite odluke o odabiru pisanim putem zatražio od gospodarskog subjekta Microsoft Hrvatska d.o.o., a koji dopis i očitovanje je naručitelj javno objavio na EOJN RH kao jedan od priloga zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda.

U odnosu na tužbeni navod koji se odnosi na tumačenje kontradiktornih odredbi dokumentacije o nabavi tuženik ističe da u fazi pregleda i ocjene ponude dokumentacija o nabavi ima svojstvo „pravomoćnosti“.

Naime, obzirom na to da je žalba izjavljena u fazi pregleda i ocjene ponuda tuženik prema članku 406. stavak 2. ZJN-a nije imao mogućnost sankcionirati eventualnu kontradiktornost dokumentacije već je bio dužan radi ocjene zakonitosti postupanja naručitelja dati tumačenje dokumentacije o nabavi u njenoj primjeni kod pregleda i ocjene ponude koji pregled i ocjena su bili predmet žalbenog postupka. Tuženik je upravo tumačenjem svih odredbi dokumentacije o nabavi, kao i slijeda pitanja gospodarskih subjekata koji su tražili pojašnjenje i izmjenu dokumentacije o nabavi te odgovora naručitelja kojima prihvaća zahtjev za izmjenu dokumentacije o nabavi, ocijenio da je naručitelj pravilno postupio kada nije odbio ponudu odabranog ponuditelja. Naime, naručitelj je u VI. objašnjenju i izmjeni dokumentacije od 2. kolovoza 2019. naveo da prihvaća prijedlog gospodarskih subjekata, dodao stavku 49. te naveo da traži platformsku licencu. Isto je vidljivo i iz činjenice da nakon 2. kolovoza 2019. nije mijenjao točku 8.1. dokumentacije o nabavi.

Stav tuženika da eventualna kontradiktornost dokumentacije o nabavi nije mogla ići na štetu ponuditeljima koji su postupili u skladu s jednom od mogućih načina izrade ponude potvrđena je presudom Suda broj: UsII-46/20-9 od 12. veljače 2020.

S druge strane rješenje tuženika od 28. studenog 2019., na koje se tužitelj poziva u tužbi, doneseno je povodom žalbe izjavljene na prvu odluku o odabiru u istom postupku javne nabave, međutim ne odnosi se na isto činjenično i pravno pitanje. Prilikom donošenja tog rješenja tuženik nije utvrdio da je dokumentacija u spornom dijelu kontradiktorna, već upravo suprotno. Tuženik je ocijenio da je traženje naručitelja u spornom dijelu bilo jasno, a da tada odabrani ponuditelj navedenom traženju nije udovoljio pa stoga tuženik nije prihvatio očitovanje naručitelja da se radi o omašci prilikom popunjavanja troškovnika s obzirom na jasne odredbe u dokumentaciji o nabavi. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Zainteresirana osoba Zajednica ponuditelja Span d.d. i Combis d.o.o. u odgovoru na tužbu ističu da je tužitelj sukladno članku 406. ZJN-a svoje primjedbe na greške u tekstu dokumentacije o nabavi ili njezinih ispravaka bio dužan istaknuti u žalbi na dokumentaciju u roku od 10 dana od dana objave poziva na nadmetanje odnosno objave izmjene dokumentacije o nabavi. Podnošenjem ponude na predmetno nadmetanje tužitelj je potvrdio da su mu odredbe dokumentacije, jasnije, razumljive te se odrekao prava na žalbu na dokumentaciju.

Zainteresirana osoba Središnji državni ured za središnju javnu nabavu se u odgovoru na tužbu poziva na odgovor na žalbu te ponavlja navode iz odgovora na žalbu. Ističe da omaške, nesklad između pojedinih dokumenata, greške u pisanju i slično su životne okolnosti koje se mogu nehотиčno dogoditi naručitelju u postupku javne nabave što nikako ne smije dovesti do narušavanja prava ponuditelja kao ravnopravnih sudionika u nadmetanju. Upravo smatra da se ne radi o diskriminirajućem postupanju jer je naručitelj odredbe dokumentacije o nabavi tumačio na jedini mogući način tijekom pregleda i ocjene ponuda i ocijenio je ponudu odabranog ponuditelja valjanom, jer je iz iznesene kronologije odredbe točke 8.1. dokumentacije o nabavi i svih pojašnjenja koje je naručitelj davao tijekom roka za dostavu ponuda vidljivo da je naručitelj tražio 80 platformskih licenci za Office Professional Plus 2019. Odbijanje ponude odabranog ponuditelja zahtijevalo bi da se tumači da je naručitelj tražio u stavci 49. neplatformske licence, a iz cijele kronologije je jasno upravo da je namjera naručitelja nabava platformske licence i u tom smislu je u odgovoru na žalbu naručitelj tumačio da u pregledu i ocjeni ponuda u tom dijelu nije mogao ići na štetu trenutno najpovoljnijeg ponuditelja.

Odgovori na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba poslani su tužitelju sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).

Tužben zahtjev nije osnovan.

Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, time što je odbio njegovu žalbu.

Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe i tužbenog zahtjeva, kao i dokaze priložene u spisu, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje se tužitelj poziva u tužbi.

Naime, iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj Središnji državni ured za središnju javnu nabavu Zagreb, objavio 17. lipnja 2019. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od tri godine, broj objave: 2019/S 0F2-0024163, predmet nabave: licence za Microsoftov softver i usluge.

U postupku su pristigle tri ponude koje je naručitelj u postupku ocjene i pregleda ocijenio valjane, te donio odluku o odabiru kojom je odabrano ponudu Zajednice ponuditelja Softline service Kft, Budimpešta, Mađarska, Softline d.o.o., Zagreb i Perpetuum Mobile d.o.o., Zagreb. Na navedenu odluku o odabiru žalbu je podnijela Zajednica ponuditelja Span d.o.o., Zagreb i Combis d.o.o., Zagreb osporavajući valjanost ponude te je Državna komisija svojim rješenjem od 28. studenog poništila odluku o odabiru te vratila predmet naručitelju na ponovno postupanje.

U ponovljenom postupku naručitelj je odabrao ponudu Zajednice ponuditelja Span d.o.o., Zagreb i Combis d.o.o., Zagreb, zainteresirane osobe u ovom postupku.

Protiv navedene odluke o odabiru žalbu je podnio tužitelj, koja je osporenim rješenjem odbijena.

Prema ocjeni ovoga Suda, što se tiče žalbenih i tužbenih navoda da je odabrana Zajednica ponuditelja na za to predviđenom mjestu ponudila licencu koja po svojoj specifikaciji odstupa od opisa traženi predstavlja pogrešnu licencu, koja po svojim karakteristikama i uvjetima korištenja ne odgovara licenci traženoj dokumentacijom o nabavi, i pripadajućim dokumentima, valja istaknuti da je točkom 8. dokumentacije o nabavi naslova „Tehničke specifikacije predmeta nabave“ propisano između ostalog da su tehničke specifikacije licenci te se nabavljaju dane u Troškovniku (prilog 2.), i to u Tablici 1 – licence za osobna računala su opcijском obvezom potpunog licenciranja, Tablici 2 – licence za poslužitelja s opcijском obvezom potpunog licenciranja i tablici 3 – licence za osobna računala i poslužitelje bez obveze potpunog licenciranja. Također je propisano da za svaku pojedinu licencu ponuditelj u Prilogu 7. dokumentacije o nabavi treba navesti proizvođačku šifru i proizvođački naziv licence, te vrstu ugovora o licenciranju za svaku stavku troškovnika. U točki 8.1. naslova „Licence“ između ostalog su propisani profili i planirane (okvirne količine) platformskih profila koje se nabavljaju u postupku javne nabave. Tako je pod rednim brojem 3. opisan platformski profil koji se sastoji od slijedećih licenciranih softvera ili usluga: Core CAL Suite, Office professional plus 2019 i Windows 10 Enterprise, a kao količina ovog platformskog profila kojeg naručitelj nabavlja je propisano 80.

Odgovarajući na upite zainteresiranih gospodarskih subjekata za pojašnjenjem/izmjenom odredaba dokumentacije o nabavi, naručitelj je 2. kolovoza 2019. objavio dokument naslova: VI objašnjenje i izmjena dokumentacije o nabavi. Iz sadržaja tog dokumenta razvidno je da je više gospodarskih subjekata uočilo da u Prilozima 2 i 7 dokumentacije o nabavi (troškovnik i popis licenci) nedostaje podatak o jednoj od licenci iz gore opisanog platformskog profila 3, o licenci Office Professional Plus 2019 i količini koja se nabavlja. Naručitelj je dalje u tom dokumentu naveo da prihvaća te prijedloge i da će izmijeniti Prilog 2 i 7 dokumentacije o nabavi na način da dodaje stavku 49 kako slijedi: Opis licenciranog softvera ili usluge Office Professional Plus; dio platforme; da količina 80. Naručitelj je u Tablici 1 – licence za osobna računala s opcijском obvezom potpunog licenciranja (Prilog 2 Troškovnik) u stavci 49 propisao da nabavlja 80 komada Office Professional Plus. Međutim, i u toj tablici, kao i na odgovarajućem mjestu u prilogu 7 Popis licenci u stupcu „dio platforme“ naručitelj je stavio napomenu „ne“.

Među strankama nije sporno da je odabrana Zajednica ponuditelja u stavci 49 ponudila proizvod Office Pro Plus ALNG SA MVL Pltrfrm za koje je također nesporno da je dio platforme, odnosno dobavljiv je unutar platformskog profila.

Dakle, točno je da dokumentacija o nabavi sadrži kontradiktorne odredbe o tome treba li u stavci 49 Tablice 1 Troškovnika ponuditi proizvod koji je dio platforme ili nije. Međutim, naručitelj je kao sastavni dio dokumentacije o nabavi naslova „VI. objašnjenje i izmjena

dokumentacije o nabavi“ jasno naveo da se u stavka 49. tablice 1 nabavlja proizvod koji je dio platforme.

Također kada se stavka 49. dovede u vezu propisanim u točki 8.1. dokumentacije o nabavi, iz čijeg sadržaja je razvidno da jedan od platformskih profila koji se u ovom postupku nabavlja i onaj pod rednim brojem, u sklopu kojih se nabavlja i 80 komada Office Professional Plus 2019. Međutim, u pravu je tu tužitelj kada ističe da naručitelj u pročišćenim verzijama Troškovnika i Popisa licenci je prijavio podatak prema kojem se u stavci 49. nabavlja neplatformski profil.

Međutim, prema ocjeni i ovoga Suda navedena činjenica ne može ići na štetu gospodarskog subjekta koji je izradio i predao ponudu tumačeći te odredbe na način da se u stavci 49 nabavlja proizvod koji je dio platforme, te je stoga takav i ponudio. Odabrana Zajednica ponuditelja je tumačila sporne odredbe na način da iz odredbe točke 8.1. dokumentacije o nabavi, te objavljenih odredaba u sklopu dokumenata „VI. objašnjenje i izmjena dokumentacije o nabavi“ proizlazi da se u stavci 49 nabavlja 80 komada licence koja je dio platformskog profila te je stoga i ponudila takav proizvod.

Naime, točno je kako to tuženik navodi u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu da je žalba izjavljena u fazi pregleda i ocjene ponuda, te tuženik prema članku 406. stavku 2. ZJN.-a nije imao mogućnost sankcionirati eventualnu kontradiktornost, već je bio dužan, radi ocjene zakonitosti postupanja naručitelja dati tumačenje dokumentacije o nabavi u njenoj primjeni kod pregleda ili ocjene ponuda koji je pregled i ocjena i od druge faze postupka koji je bio predmet žalbenog postupka. Tuženik je upravo tumačenjem svih odredaba dokumentacije o nabavi, kao i slijeda pitanja gospodarskih subjekata koji su tražili pojašnjenje i izmjenu dokumentacije i odgovora naručitelja kojima prihvaća zahtjev za izmjenu dokumentacije ocijenio da je naručitelj pravilno postupio kada nije odbio ponudu odabranog ponuditelja. Naime, naručitelj je u „VI. objašnjenju i izmjeni dokumentaciji“ od 2. kolovoza 2019. naveo da prihvaća prijedloge gospodarskih subjekata, dodao stavku 49, te naveo da traži platformsku licencu. Isto je vidljivo i iz činjenice da nakon 2. kolovoza 2019. nije mijenjao točku 8.1. dokumentacije o nabavi.

Stoga, prema ocjeni ovog Suda prigovor tužitelja da odabrani ponuditelj nije ponudio licencu koja po svojoj specifikaciji odgovara opisu tražene i predstavlja traženu licencu, nije osnovan.

Što se tiče prigovora da naručitelj pri ponovljenom pregledu i ocjeni ponude, uputio dopis gospodarskom subjektu Microsoft Hrvatska d.o.o. te prema ocjeni tužitelja postavio sugestivno pitanje te da je navedeno suprotno odredbama članka 280. stavak 4. i 290. stavak 1. ZJN-a, valja istaći istaknuti da navedeni prigovor nije osnovan.

Naime, naručitelj se pisanim putem obratio gospodarskom subjektu Microsoft Hrvatska d.o.o., Zagreb, navedeni dopis te očitovanje tog subjekta naručitelj je javno objavio na EOJN RH kao jedan od priloga zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda.

Upravo je takvim postupanjem naručitelj poštivao načelo transparentnosti i objave dokumenata na temelju kojih je utemeljio svoju odluku. Posebno se navodi da tužitelj niti ne osporava točnost i istinitost odgovora koji je dao Microsoft Hrvatska d.o.o., samo paušalno ističe povredu načela transparentnosti.

Isto tako pozivanje tužitelja na drugu odluku tuženika od 28. studenog 2019. nije od utjecaja, budući da se ne radi o istom činjeničnom i pravnom pitanju. Prilikom donošenja tog rješenja tuženik nije utvrdio da je dokumentacija u spornom dijelu kontradiktorna, već upravo suprotno. Tuženik je ocijenio da je traženje naručitelja u spornom dijelu bilo jasno, a da tada odabrani ponuditelj navedenom traženju nije udovoljio, pa stoga tuženik nije prihvatio

očitovanje naručitelja da se radi o omašci prilikom popunjavanja troškovnika, s obzirom na jasne odredbe u dokumentaciji o nabavi. Dakle, tužitelj uspoređuje različite pravne situacije.

Kako je dakle, osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09.), a s obzirom da tužitelj i u tužbi ponavlja prigovore navedene u žalbi protiv odluke o odabiru, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali i drugačije tumači, dajući ustvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na rješenje ove stvari.

U odnosu na zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava tužbe ovaj Sud napominje da je sukladno odredbi članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako drugačije nije propisano zakonom. S obzirom da je tužitelj izgubio predmetni upravni spor, jer je njegov tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen, to je u smislu citirane zakonske odredbe valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu troškova spora.

S obzirom na sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavak 1. i članka 79. stavak 4. Zakona o upravnim sporovima, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 27. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštení službenik

Tanja Nemčić